

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

N

Ø

R

R

E

I

S

S

U

M

Juleforberedelse

Nr. 12 . December 1977 . 69. årgang

HØJSKOLE OG EFTERSKOLE

UDGIVET AF ELEVFORENINGEN

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

Byggeplaner

Provst E. Mejdahl – skolens tidligere formand – sagde bl. a. i sin tale ved skolens 90 års fest: Jeg ønsker alt godt for fremtiden og at skolen aldrig vil stå stille på vejen fremad.

Nu skal det ikke være et skalkeskjul for at der påbegyndes et nyt byggeri, for det kunne jo da også udlægges som en hentydning om at bruge de muligheder, som skolen har.

Alligevel er det påtænkte byggeri et led, der skulle være medvirkende til, at skolen kunne fungere fremover.

Sagen er, at vi i dag – som skolen er nu – ikke kan forvente, at det kan fortsætte. Der findes ikke eet beboeligt rum, der ikke er optaget. Eetmandsværelserne har to beboere, og de store tomands har tre beboere. Det kan gå et år – måske også nogle år, men ikke ind i fremtiden. Endelig da også en afgørende faktor: Vil vi bevare vor højskoleafdeling, skal den have bedre boligforhold – og ikke som nu, bo hos naboer.

Hvad så?

Forslag om at udbygge 1958-fløjen i 1978 – ud til Kirkevejen. Det vil give plads for 3 gode klasselokaler i stueetagen og 16 elevværelser på 1. sal og i loftsetagen. Med andre ord: Vi kan fraflytte de overfyldte værelser og få god plads til alle – men absolut intet med overdrevne pladsforhold, ødselhed osv.

Planerne ligger hos kommunen og ved håndværkerne. Hvis alt går, som vi håber, kan bestyrelsen ved juletid tage stilling til forslaget. Enten – eller.

På forhånd kan jeg love gamle elever, at der bliver taget alt muligt hensyn til den gamle skole. Alt vil blive holdt i den gamle stil, hvad angår: mur, tag, vinduer osv. Det vil blive *et naturligt hele*, hvis det bliver virkelighed.

Der går som et sus over landet

Der gaar som et Sus over Landet;
der bliver saa underligt tyst,
og Følelser sælsomt blandet
fremvælder i Menneskebryst.

Den Pande, der lige var rynket,
nu glatter sig sagte ud.
Det Hjerter, der nylig har klynket,
opsender en Tak til Gud.

Og Sjælen, der ellers sig vaanded'
ved Sorgens kvælende Tag,
med gærende Mod kan udaande:
Nu skimter jeg gryende Dag.

De Læber, der før var kruset
af Letsinds flakkende Smil,
bli'r ogsaa præget af Suset
og lægger sig stille i Hvil.

Men Brystet, som ejer Guds-Freden
i Hjertedybet gemt,
det finder nu Jorden lig Eden,
det Lovsangens Harpe faar stemt.

Thi Julens Engel nu gæster
paa ny vor gamle Jord,
det er ham, der i Sjælene fæster
saa mangt et underligt Ord.

Det er Julens Engel, som ringer
med Klokker i Menneskers Bryst,
et Budskab til alle han bringer
fra Livets og Sandhedens Kyst.

Laurits Kaag (1920)

Et juleminde og en julehilsen

En lille tildragelse jeg overværede forleden aften blev den egentlige årsag til nedenstående.

Der var liv og røre ved DMS basaren i Højskolehallen. De voksne summede højlydt, medens de åbnede de amerikanske lodsedler. Børnene løb legende om og havde det dejligt. Men pludselig flænsede en hjerteskerende barnegråd gennem luften. En af de legende småfyr havde fået sin fine sølvkæde revet itu. Hans første tanke var ikke at ryge i kødet på den skyldige. Nej, han søgte straks efter sin moder – det faste i tilværelsen – og da han ikke kunne finde hende, græd han.

— — —

Ind under jul går tankerne hos mange mennesker tilbage til »julen derhjemme hos moder engang«. Alle vi, der har oplevet et trygt og godt barndomshjem, og dermed følgende gode minder om julen, søger som den lille fyr tilbage til det faste i tilværelsen, til det, der gav tryghed i livet.

Når ens far er død, siden sidste gang vi fejrede julen, er det så naturligt, at man lader tankerne gå tilbage til julen derhjemme – til det barndomshjem, der var mit.

Mange små tildragelser bliver så virkelige og så nærværende, når jeg tænker på julen. Egentlig undrer det mig, at jeg faktisk kun husker én julegave, men den var til gengæld mit altoverskyggende legetøj i mange, mange år. Det var en dampmaskine. Den gav anledning til at frembringe de særeste Storm P-maskiner af tomme garnruller, elastikker m. m.

Altså julegaver var ikke det centrale.

Hvad da?

Ja, egentlig er det vel lidt flovt, at sige noget om mad. Men sandheden er denne. Vi fik alt det, vi kunne spise til daglig, men det var ikke dobbeltbelagte pålægsmadder med rullepølse og ost ud over alle kanter, og derfor husker jeg vel den gode julemiddag som noget særligt. Brune kager var heller ikke noget, man spiste »året rundt«, og derfor var en brun kage en lækkerbid.

Alligevel er maden heller ikke det, jeg husker bedst, men det er *stemningen*, – den hygge, den tryghed, der hvilede over denne aften. Ikke en sentimental, men en virkelig-hedsnær tryghed.

Omkring den tid, jeg blev konfirmeret, var min mor ofte syg. Det blev helt galt det år, jeg var 16 år. En efterårsdag blev mor opereret. Vi tre børn passede vort arbejde. Det blev aften, og far kom stadig ikke hjem. Lidt før midnat kom han. Han standsede midt i stuen og sagde ganske stille: »*Bed for mor – ellers dør hun i nat – og gå så i seng.*«

Juleaften sad mor igen imellem os – svag men levende. Da alt var færdigt til middagen, og vi satte os omkring julebordet, rejste far sig stille op, foldede sine hænder og takkede Gud, fordi mor igen var hjemme. Der var så stille i stuen – en tryghed, der ikke kan beskrives, hvilede over hjemmet.

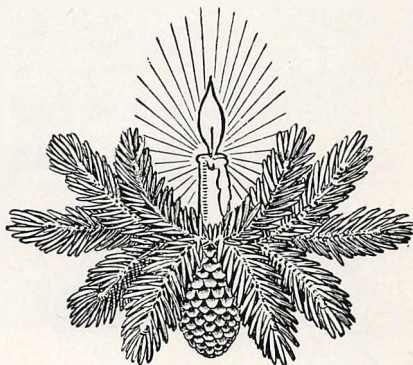
Et sådant juleminde fra ens barndomshjem, at livet, *tilværelsen*, er Guds gave skaber en tryghed, der er langt større end kostbare gaver og rigelig julemad.

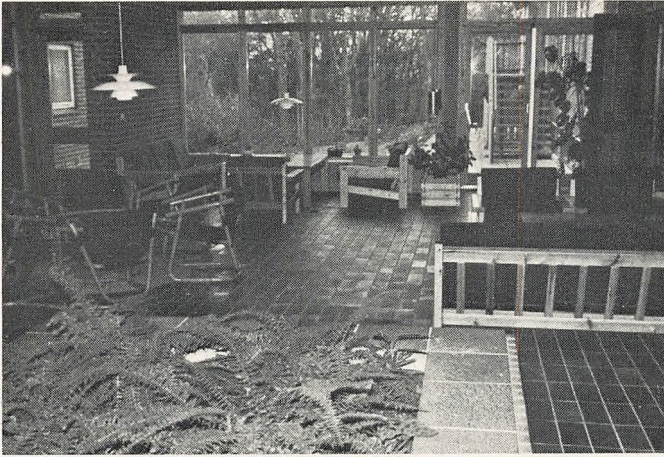
Den lille fyr, der søgte efter trygheden, blev mit tema. Jeg har oplevet den i mit barndomshjem som en levende virkelighed, et juleminde, der aldrig glemmes.

— — —

Trygheden omsættes i julebudskabet. God jul for kendte og ukendte.

Ellen og Ths. M.

Vinterhaven.

Højt humør på drengegangen.

Ved middagsbordet.

* * Festen den 3. november 1977 * *

Med det samme
da jeg vågnede,
prøvede jeg på
at få
tankerne til at ramme!
Hvad var det nu,
der skulle ske idag?
Var det noget med et bestemt fag?
nej – vent – det kommer mig i hu,
at der virkelig var noget særligt,
der samtidig var noget herligt.
Endelig kom det,
det var jo jubilæumsdagen!
Skolens 90 års fødselsdag.

At komme op
skete med et hop,
der var jo mange ting
der skulle i orden,
inden folk kunne komme ind!

Ved morgenbordet
blev vi oplyst om, at vi
ved middagsbordet
ville få besked om,
hvad vores opgaver
om eftermiddagen
ville blive!

Formiddagstimerne fløj af sted
uden at efterlade
spor af visdom
i vore forvirrede sjæle!

Efter middagsmaden
skulle vi melde os til tjeneste
hos Ellen i køkkenet.
Ellen havde en særtjeneste,
om vi ikke ville være søde,
at ordne blomster
og naturligvis servietter.
Selvfølgelig ville vi det,
kære, det sjoveste
det interessanteste
det mest krævende
af hele forberedelsen.

I et par timer eller mere
arbejdede vi alle på højtryk,
vi ordnede vaser til bordene,
vi ordnede vaser til gulvene,
vi ordnede servietter,
ih – hvor var det hyggeligt!

Da værket var fuldendt
tog vi – på Vestergaards opfordring:
»I bedes stille i en ren skjorte«
vores selskabstøj på!

Da klokken blev 17,00
ringede klokken,
nu var det endelig spisetid.
Så blev vi alle bænket
om bordene i hallen.
Vi kunne være der
både repræsentanter,
indbudte gæster,
selv om de kom fra Australien
endog vore egne lærere,
var der plads til!

Nu begyndte det,
vi blev alle budt velkommen
af vores forstander, Thomas Mogensen,
der henledte opmærksomheden på
en flok rødtrøjede efterskoleelever,
de var også flotte,
i deres nyerhvervede trøjer,
med Nørre Nissum Højskole-Efterskole
på maven.
Vi sang en sang
og så kom suppen ind –
båret af 10. klasses elever.
Uhm – hvor det smagte godt.
Dernæst blev vi endnu engang
budt velkommen – denne gang
af vores formand, pastor Godtkjær.
Vi sang endnu en sang
og så kom flæsketegen ind
med alt hvad dertil hører.
Til slut,
da tallerknerne var ude
og kaffen inde,

erklærede formanden ordet frit.
Det benyttede elevrådsformanden sig af,
Ketty gik til tronen
kaldte Ellen og Mogensen op
og gik selv ned.
Mona og Kurt kom ind
hver med en pakke,
den ene indeholdende en blomst,
den anden et ur
beregnet for vinterhaven!

Klokken var efterhånden mange,
man blev opfordret til at bryde op
for at begive sig til kirken.
Biskop Johannes W. Jacobsen
holdt festgudstjeneste
– man kan roligt sige –
for fulde huse!

Efter gudstjenesten begav man sig
– i regn og slud –
tilbage til skolen,
hvor kaffebordene stod dækkede.
Kaffen blev serveret,
denne gang af 8. klasse!

Ordet var igen frit.
Der var flere hyldester til skolen
og dens stifter Ad. L. Hansen
til hvem, der blev sendt
mange venlige tanker.
Der blev på skolens vegne
takket for blomster og gaver.
Lidt ekstra underholdning
kom fra Bendte og Otto Grønbæk,
der sang
til Edel Juhls akkompagnement!

Til allersidst sent på aftenen
fik formanden overrakt et maleri,
som gave til skolen – fra lærerne.
Det pynter på væggen i foredragssalen!

Festen sluttede med, at
lærerne, efter at have sagt farvel,
ryddede op i hallen,
mens vi andre gik i seng
og sov, med følelsen af
at vi havde oplevet
en uforglemmelig dag!

M. H. – højskoleelev 1977

Snart har vi jul igen

Ja, det er rigtigt nu i skrivende stund. Jeg
har i den senere tid truffet så mange »bange
sjæle«. Dette gør vist, at jeg nu sidder og
smånynner på 2. vers Den danske Salmebog
nr. 82:

Julen er kommen med solhverv for hjerterne
bange;
jul med Guds barnet i svøb, under englernes sange,
kommer fra Gud,
bringer os glædskebuds bud.
Æren er Guds i det høje!

Romantik vil vel en og anden skeptiker
sige.

Ja, ja – og dyb og stærk virkelighed!
Æren er Guds i det høje!

På forskellig vis mærker jeg, at jeg alders-
og helbredsmæssigt er i »afgangsklassen«
mellem tiden her og evigheden hisset, men
om så skulle være, føler jeg det som dyb
sandhed, at det er jo ej at dø, når døden fører
til salighed.

God jul, velsignet nytår

Jeres Laurits Kaag (1920/25 – 1931/49)

O kom til os alle,
du højtidens drot,
om lokken er gylden,
om håret er gråt!

I denne tid, op til jul, synger vi igen de kære
gamle advents- og julesalmer – og gør det
med glæde. Måtte det også være oprigtigt
for os, at højtidens drot bliver lukket ind;
først da får vi den rette juleglæde i vore hjer-
ter.

Det skal være vort juleønske for alle vore
venner og gamle elever.

Familien Vestergaard

*Vor skole –
set fra nordsiden*

*Så mange elever havde
far, mor eller søskende
som »anbefalere«.*

*3 års elever –
5 ialt 1977–78.*

Der var engang på Nr. Nissum Højskole . . .

Jo, jeg ved da godt, at »Der var engang« er navnet på en eventyrkomedie fra 1885 af Holger Drachmann. Deri finder vi jo den dejlige midsommervise: »Vi elsker vort land –«.

Men nu noget andet! Der var engang på Nr. Nissum Højskole – omkring 1930, da en højskolelærer, lønnet som en førstelærer på landet – fik 150 kr. om måneden samt kost og logi. – Senere for 1 time i handelsskolen 1,98 kr. Jamen, det var da nok. Penge var noget værd, da skulle en halvskaldet mand ikke gi' 26 kr. for at blive klippet. Vi led sandelig ingen nød. Havregrød om morgenen, »den feder ikke, men den holder maven i orden«, sagde forstander Olesen.

Der var engang – omkring 1930 – på Nr. Nissum Højskole nogle lærere, et par af dem, N. og K., kunne aldrig forliges, men de var meget gode venner og er det den dag i dag. K. ville aldrig købe så mange cigarer, at der kunne blive nogen til ham selv, når N. havde forsynet sig fra hans kasse. De havde ikke biler. K. havde en motorcykle. Engang skulle de begge køre på den til Lemvig. N. ville stage den frem med en stok. De nåede ikke ud til landevejen, men væltede. Elever på trappen syntes, det var sjovt. Det synes N. og K. også *nu*. – Så var det den fastelavnsmandag. De skulle begge ud i landet til ungdomsmøder. N. gik til Remmerstrand, for snedriver dækkede vej og ager, her kunne han hentes af bil fra Struer. – Det var, da K. vendte hjem, det gik galt. Han gik fra Struer, kom ikke længere end til Resen, snedriverne dækkede mejeriskorstenen, den faldt han ned i og blev venlig modtaget af mejeribestyrelsens, hos hvem han overnattede. – Mon det passer! – Det var vidunderligt at være lærer på højskolen, det har været dejligt at være lærer i 50 år. Samtidig med, at man deler ud, bliver man selv rigere. Dybere ind, længere ud i sine fag. – Ellers dur man ikke. »Giv, så skal eler gives,« det passer også her.

Der var engang – omkring 1930 – på Nr. Nissum Højskole nogle elever, karle – mest fra det jyske land – om vinteren, piger om

sommeren. Nej, holdene var ikke lige store, et sommerhold på 48. Rare, flinke, videbegærlige elever! De fleste af dem lever og kan bevidne, det er sandt, og når de selv siger det, så passer det. Ingen disciplinære vanskeligheder. De skulle vist være inde ved 10-tiden, men var der noget særligt, kunne der dispenseres. – Jo, hov, var der ikke en, der gik ud på den islagte bredning i kludesko uden forlov! Fodbold og håndbold m. m., nej, men gymnastik og opvisning. Håndarbejde og husholdning om sommeren og husflid med udstilling om vinteren. Leg i »gryden« om sommeren og ture til Venø, Thyborøn, ja helt til Sønderjylland. Det var på en sådan tur, at skolen var nået til Christiansfeld. N. stod på gaden sammen med en flok elever, da der kom en hund ind i flokken. N. sagde til hunden: »Kan du så komme hjem, du er så grim.« Så lød en røst i baggrunden: »Siger han, du er grim, du behøver nu ikke skamme dig, så længe han er i byen.« Det var ejeren, der var kommet til. – Der var mange, der lo. – Nå, så var der jo alle de almindelige fag: dansk, regning, kristendom, historie, geografi o.s.v. Det blev også til en del hjemmearbejde. Der skulle bl. a. skrives stile.

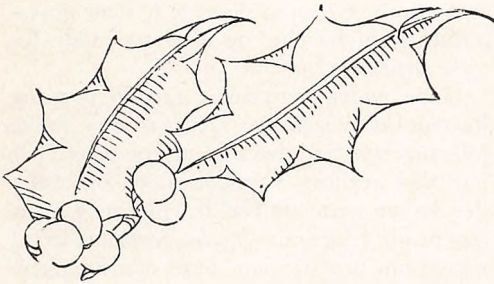
Der var engang – omkring 1930 – på Nr. Nissum Højskole, og der var også piger – i køkkenet og alle steder, når der skulle gøres rent. Å, hvor de sled fra morgen til aften for ca. 25 kr. pr. måned. – I de frie måneder, var der kursus i husholdning, og da var der en sværm af unge piger, de skulle også somme tider ha' foredrag af forstanderen, af N. og K. – En fremmed lærer var kommet for at besøge en søster på kursus. Han sad sammen med N. ved den vestre bordene. »Hvad var det så, der skete.« – Jeg ved det ikke, jeg ved bare, at pigen kom ind med rødgrød i en skål, og pludselig, så stod hun med grøden mellem fingrene. – Så var der nogle der lo, lo, så det knaldede. – Ja, året rundt: alvor og gammen. Ved aftenstid, så kunne alle samles i »Læsestuen« til andagt. Stilhed, lytten, ganske kort tale, sang, den ene efter den anden.

Ja, så stille som i Fødselskirkens krypt i Bethlehem. – Nogle linjer klinger endnu i sindet: »Jesus på min vej mig leder« – »Giv mig den tro, der står, om hele kloden end bæved' som et blad i høstens tid.«

Der var engang – omkring 1930 – på Nr. Nissum Højskole, ikke en eventyrkomedie – nej virkelighed – nu minder – solstriber ind i sindet de mange år efter. Det er N. og K. enige om. Vi samler det hele sammen: én lang festdag det hele, nej kort. »Guds velsignelse gør rig.« –

En særlig hilsen til dem, der var med dengang, og glædelig jul til alle på skolen og alle bladets læsere.

Signe og A. C. Nielsen
Vinderup

Gensyn med kendte ord

Nogle af de største glæder i livet oplever vi ved et gensyn. Forud har der været forventning og længsel, måske savn, men nu er ventetiden forbi, og man kan hengive sig i glæden over atter at være sammen.

Måske vil man ved et gensyn opleve, at meget hos den anden er helt forandret – til det gode eller det dårlige. Det var nu ikke sikkert, at det alene var den anden, der var anderledes. Måske blev man i mødet med den anden klar over, at man også selv var anderledes og opfattede tingene på en anden måde, end man før havde betragtet dem.

Hvert år til jul oplever vi gensyn med mennesker, skikke og traditioner, som for de fleste er kendte og kære. Men der vil altid være noget nyt. Vi oplever vel, at det hele

ikke var så strålende og godt, som det var engang. »Ak! Hvor forandret!« sukker vi ofte.

Midt i denne foranderlige verden kan det komme som noget trygt og velsignet, at julen er et glædeligt gensyn med kendte ord, og her er der en umådelig rigdom at øse af, og man skuffes aldrig ved gensynet. År for år bliver evangelisten Johannes' ord om »Ordet, der blev kød og tog bolig iblandt os«, og »Vi så Hans herlighed« af større og større dybde og indhold, og vi erfarer, at her er der noget, der vokser for os.

Går vi til vore salmer, opleves det samme, og her er gensynsglæden ikke mindre. Det gælder især de salmer, der er blottet for stemning og idyl, men går lige ind til juleevangeliets dybeste hemmelighed, der siger, at Gud »har sendt sin Søn herved for verdens synd at lide«.

Så er julen da først og fremmest budskabet om en kærlighed, der er villig til at ofre alt for at frelse os! Lad så Brorson give udtryk for vor julelængsel og – glæde:

Ak, kom, jeg vil oplukke
mit hjerte, sjæl og sind
med tusind længselssukke,
kom, Jesus, kom her ind!
Det er ej fremmed bolig,
du har den dyre købt,
her skal du blive trolig
i kærligheden svøbt.

Glædelig jul – i Jesu navn
Poul Jeppesen

Alle bladets læsere

ønskes en velsignet julefest og et godt nytår.
Vi takker for året, der snart er historie, og
byder velkommen til alle, som i det nye år
vil stå sammen om vor gamle skole.

Medarbejder- og lærerstaben

Kære alle fra 1928 og senere

Når julen nærmer sig, går tankerne ganske naturligt tilbage til alle dem, vi færdedes med. Minderne bliver så levende, og to ord kommer stærkt frem i ens tanker, det er ordene Tak og Tilgiv.

Det er godt at mindes, hvad en af vore forfattere skriver: »Herrens veje er underlige, men der er nåde over dem alle.«

Vi vil med tak for alle lyse og glade minder, ønske alle bladets læsere en rigtig god og glædelig jul og et nåderigt nytår. Husk, det kan ikke blive rigtig jul uden Jesus.

En hjertelig hilsen sender vi til jer alle, og en særlig hilsen til dem, der er langt borte, i Australien, i Grønland, i Island og på Færøerne.

Familien A. Kristensen

Forventningen

Der er allerede nu i begyndelsen af adventstiden en vis forventning i sindene hos os alle her. Mange traditioner hører julemåneden til, og vi glæder os til at opleve »denne søde juletid« sammen med elever og kolleger.

Vi føler, at der er en trofast kreds bag skolen, forældre og tidligere elever, som stadig er interesseret i skolens virke. Det betyder meget for os i det daglige arbejde, og vi er taknemmelige for den opbakning.

Midt i travlheden håber vi, at det må lykkes os at stemme vore sind til at modtage julebudskabet.

Hele »familien« omkring skolen ønskes en velsignet julefest!

Og lad os gå med stille sind
som hyrderne til barnet ind,
med glædestårer takke Gud
for miskundhed og nådebud!

(DS 76)

Birtha og Benno Møller Hansen

Den første julenat

Min julehilsen skal i år være en fortælling af en engelsk forfatterinde, Maud M. Higgham, som har skrevet denne legende:

Det var den første julenat. Over Bethlehem strålede stjernerne som alterlys. Det var, som om de vidste, at dernede hvilede Jesusbarnet i sin krybbe, og at deres milde lys ville glæde ham.

Oppe under tagspærene sad to duer og kurrede en vuggevis. Det var den første julesang, som bød den lille velkommen. Helt nær ved krybben varmede oxen og æselet den kølige natteluft for den lille med deres dampende åndedræt. Og det fortælles, at til minde om den nat har deres efterkommere lige siden altid bøjet knæ i stald og ved krybbe ved midnatstid den hellige julenat. Og det duftende hø gjorde det blødt og varmt for barnet at ligge i sin fattige seng.

Men i et hjørne sad et lille insekt og sukke ved sig selv. »Hvad kan jeg gøre for Jesusbarnet? Stjernerne, duerne, oxen og æselet, ja selv høet og halmen gør noget, for at det kan føle sig vel tilpas, – men jeg kan intet gøre.«

Da fik det øje på et kønt grønt og skinnende blad ude på marken. »Det vil jeg bringe til barnet,« tænkte det lille insekt. Og ved store anstrengelser lykkedes det virkelig også.

Barnet strakte sin hånd ud og rørte ved bladet og ved det lille insekt, lo så kønt og glad – og faldt stille i søvn. Insekten vendte tilbage til sin krog. Det havde gjort det, så godt det formåede.

Men det vidste ikke, at det fra det øjeblik bar med sig noget af den milde stråleglans

Højskoleholdet, efteråret 1977.

fra Jesusbarnet. Det lyste med det kønne og klare lys, som alle ildfluer har haft siden da, når de i sommernatten blinker og glimter som små Bethlehems-stjerner.

Sådan lyder legenden.

Nu ved vi selvfølgelig godt, at det ikke er sket lige netop på den måde. Alligevel er legenden sand, for det er rigtigt, at de mennesker, Jesus rører ved, »kommer til at lyse«. Ellers havde Jesus ikke sagt til sine disciple: »I er verdens lys!« (Mt. 5,14).

Mit ønske for alle tidligere og nuværende elever og for hele skolens stab skal være, at vi i denne jul må være optaget af spørgsmålet: »Hvad kan jeg gøre for min Herre og Frelser?«, og at vi hver især må blive rørt ved af Ham, så vi »kommer til at lyse«, ja er verdens lys. Da bliver det en velsignet jul.

Ingv. O. Godtkjær

Gå udenom, Peer!

En besynderlig overskrift til en julehilsen? Måske. Men problemet er, at julehilsenen skal skrives nu, og tillige er der tanker fra Henrik Ibsens »Peer Gynt«, som ikke vil lade mig i fred, efter at vi fornylig atter har set det gamle, men altid aktuelle teaterstykke.

Gå udenom. Det var Peers valgsprog, og Ibsen vil med dette stykke vise den tomhed, en sådan livsholdning får som konsekvens. Dette symboliseres med løget, som Peer febrilsk ribber for lag efter lag for at finde ind til kernen!

Resultatet kender vi, og sådan måtte det gå. For hvordan skulle livet få mening og indhold, når Peer altid bøjede af, så snart udfordringerne meldte sig. Peer ville nyde og ikke yde – som troldene sagde til ham: du er dig selv – *nok!*

Gå udenom. Er det også det problem, vi – her op mod jul 1977 – må kæmpe med? – Bestemt ikke hvad angår nisser, juleskæg og halloj. Juleudstilling, julehandel, juletravlhed – juletræthed. Her er der ingen vigen udenom. Men julens budskab – hvor bliver der plads til det?

Gå udenom! Nå, ja, lidt juleromantik med

snedrys og klokkeklang er ikke at foragte; men ellers: Gå udenom!?

Måske er det endda ikke så dårligt at møde Peer Gynt ved adventstide. For med et andet citat: ». . . er blodet end aldrig så tyndt, man føler sig altid i slægt med Peer Gynt.« Kunne så mødet medvirke til, at vi besinder os på faren ved og tomheden i at »gå udenom«, så vi i stedet søger kernen – det væsentlige – også i denne jul. Da giver det mening at synge med Hostrup: »Favn kun trøstig, hvad Gud har givet, løft dit hoved og tak for livet« (DS nr. 107).

Glædelig jul og godt nytår.

Familien Grønbæk

Hilsen fra »Jeppe«

Vi har allerede nu tændt det første lys i adventskransen, og det minder os om julens snarlige komme. Måtte vi i vores fortravlede tid også få tid til at søge stilhed og på den måde forberede os til julen 1977, og så vil vi synge med på Vilh. Gregersens julesang.

Som børn lad os holde den dejlige fest,
som børn lad os byde barn Jesus til gæst,
som børn lad os takke for frelsen, vi fik,
som børn lad os lege med strålende blik.

Dejlige jul,
signede jul!

Om kærterne slukkes, dit lys går ej ud,
men en gang det tændes for evigt hos Gud.

Glædelig jul! Godt nytår

»Jeppe«

Otto Grønbæk

Klokken ca. 17 torsdag den 8. december 1977 kom lærer Grønbæk glad og veltilpas herved på skolen. Var lige et smut inde i vore stuer for at give en besked, gik derefter – som han så ofte gjorde – ud i Højskolehallen for at spille badminton i sin fritid. 10 minutter senere sank han om – blev kørt på sygehuset, men kom ikke mere til bevidsthed. Han blev godt 50 år.

Grønbæk døde i sin gerning, den han holdt af, og var så optaget af, at ingen andre stillinger faktisk interesserede ham. Han holdt af vor skole, følte at den var hans, den kom ham ved – både som arbejdsplads og som fritidsindsats. Hans »timetal« på skolen var stort, og området var så bredt, som kun han magtede det: Litteratur, skr. dansk, ekstra dansk med ordblinde elever, kristendom, foredrag, sang, regning og volleyball. Dertil kom alle de andre gøremål som mellemmand ved mange små og store problemer på skolen og i lærerstaben.

Grønbæk brugte ligeledes mange timer på skolens elevforenings regnskab, lærte derigennem de gamle elever at kende, og kontaktede mange for at holde sammen på kredsen omkring vor skole.

Grønbæk ydede en enorm indsats for vor højskoleafdeling hans hjertebarndom – uden at han forsømte efterskolen. Læs blot hans indlæg om højskolen i vore blade. Vinterkurserne så han hen til som en begivenhed og ydede

også her en indsats, der gik langt ud over det undervisningsmæssige. Han forlangte af eleverne, af os og af sig selv, at der stod respekt om vor lille højskoleafdeling i Nr. Nissum, og han tog selv de hårdeste tag.

Grønbæk blev for ca. 7 år siden ramt af en blodprop. Det tog tid, før han igen blev sig selv, men de sidste år har han fuldt ud været »den gamle Grønbæk«, som vi sagde, og dermed mente vi »som i gamle dage«.

Udadtil var han også i fuld vigør. KFUM-idrætten har alle dage haft hans interesse. Han har været med fra sin ungdom, og det glædede ham, at forbundet indvalgte ham i Kristendomsudvalget, ligesom han var en stor arbejdskraft i Familieudvalgets sommerkursus. Han var ved sin død formand for Nr. Nissum brugsforening og var fornylig valgt som formand for Kirkens Korshærs Lemvigkreds. Vi andre må undre os over, at Gud havde råd til at borttage Grønbæk midt i sin gerning, men i tillid til, at »Gud er vor tilflugt og styrke – en hjælp i angester, prøvet tilfulde« må vi takke Gud, fordi vi fik lov at beholde Grønbæk så længe, som vi gjorde.

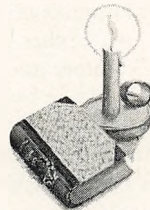
Størst vil savnet blive i hans hjem for Bendte og de fire børn, der så pludseligt står uden det midtpunkt, han også var i sin familie.

Stille siger vi verset:

Julebudet til dem, der græde,
det er vældet til evig glæde.
Glæd dig da kun, du menneskesjæl,
stinger end ormen endnu din hæl.
Favn kun trøstigt, hvad Gud har givet,
løft dit hoved, og tak for livet.

Her på skolen ærer vi Otto Grønbæks minde.

Tbs. M.

Landbrugsskolen

» Kongensgård «

Der er nu indsamlet over 800.000 kr.

Det første elevhold på landbrugsskolen begyndte den 3. november. Alle 58 elevpladser er besat.

Den officielle indvielse fandt sted den 25. november. Festen indledtes med gudstjeneste i kirken, hvor sognepræst Juhl Jensen prædikede.

Efter gudstjenesten var der rundvisning på skolen, inden man satte sig til kaffebordene. Der blev budt velkommen af skolens formand, Johs. Kloster, Hodsager, og skolens forstander Børge Østerby. Mange havde ordet for at ønske tillykke med skolen og fremtiden. Her skal nævnes: Amtsborgmesteren, Lemvig kommunes borgmester, Landbrugsskolerådets formand, naboforstanderne på landbrugsskolerne Lægården og Hammerum og mange flere.

Det blev oplyst, at næste hold, der skal begynde 1. februar 1978 er fuldttegnet, og at mange var tilmeldt til de efterfølgende kurser.

Formanden oplyste, at der til dato var indsamlet over 800.000 kr., hvad der havde overgået alle forventninger. Han takkede alle, der havde bidraget dertil på en eller anden måde.

Mange smukke gaver var tilsendt skolen i dagens anledning. Her skal blot nævnes *et turneringsbordtennisbord* fra Nr. Nissum Høj- og Efterskoles elevforening.

Ths. M.

50 år efter

Lørdag den 5. november 1977 holdt vinterholdet 27-28 50 års jubilæum hos Ejner Moeslund, Iller pr. Ans. I løbet af formiddagen samlede vi syv kammerater med hustruer. Efter at Moeslund havde budt velkommen, og vi havde spist frokost, gik vi en tur hen for at se Ejner Moeslunds fødegård, som han selv havde drevet i en årrække, men som han nu har overdraget til en svigersøn og bor

selv i en smuk villa, som er bygget på gårdens grund.

Efter besøget på Iller Vestergård blev vi alle inviteret til plejehjemmet »Rødegård«, Resenbro ved Silkeborg, af forstander Peter Lisbjerg, som også er elev fra 27-28.

Lisbjerg viste os rundt på det moderne indrettede, men hyggelige plejehjem og fortalte om gerningen med at underholde og pleje patienterne. Fru Lisbjerg vartede os op med eftermiddagskaffe, og efter den gæstfrie behandling, tog vi sammen tilbage til Moeslunds, hvor vi spiste festmiddag.

Lærer Niels Vestergaard Hansen, som også er elev fra 27-28, fremdrog ved festmåltidet træk fra højskoletiden og fra sin seminarie-tid i Nr. Nissum og takkede på kammeraters og egne vegne Moeslund og familie for gæstfrihed.

Efter middagen var der frit samvær. Man snakkede, sang og drak kaffe. Men mange havde langt hjem, og de, der ikke ønskede at overnatte, ville gerne afsted, før det blev alt for sent.

Så ved 21-tiden sluttede Ejner Moeslund den vellykkede dag med en kort andagt, og vi skiltes efter en sammenkomst, som vi længe vil mindes med taknemlighed.

Niels Ebbesen

GLIMT

November måned bød på ualmindelig godt vejr her i Nr. Nissum. Kun få nætter har det frosset, og sne har ikke dækket jorden. Kun at tilføje: den tid, der går godt, vender ikke ilde tilbage.

Josef syntes, at Bjarne ventede lidt længe med vinterpløjningen. Men nu er det gjort – og personlig synes jeg, at man skal lede længe efter at finde et motiv med underskriften »færdig«, der kan måle sig med en nypløjet mark.

Bestyrelsen har vedtaget, at der skal anlægges en fodboldbane omme på sydskråningen ned mod »Dronninggård«. Jeg kan høre røster, der taler om ødelæggelse af en skøn natur, men vi vil forsøge at skabe så skønne rammer om skolens liv

som muligt – også om det, jeg selv holder så meget af: udsigten mod syd.

Kvindekredsens basar var en tilbagevendende begivenhed. Mange kræfter står bag den, og mange følger indbydelsen til at være med. I år blev resultatet en indtægt på godt 11.000 kr.

Højskolen har været på heldagstur til Århus. De havde bl. a. arbejdet så meget med en opgave om »Brugsen«, at samme som præmie var vært på turen fra A til Z, som man siger. Den eneste undtagelse var billetten til Århus Teater.

Håndbolden har trillet flittigt i dette efterår, både til træning og i kampe. Ingen af de fire hold, vi har med, er »bundhold«. DJ stikker endog næsten frem blandt de bedste.

Hallen er nu tæt for første gang i sin 10-årige levetid. Det er en helt ny fornemmelse. Man spørger sig selv: »Kan det være rigtigt?« Endnu er det rigtigt. Vi håber, at når det nye tag kommer på, har vi en så godt som ny hal – og den kan vi ikke undvære.

Forældreaftener. Ja, i år forsøger vi at have tre, dvs. en aften for hver klasse. Det er et forældreønske. Men modsat har andre ønsket det traditionelle: at holde en samlet forældreaften i forbindelse med en forlænget weekend. Vi kan altid vende tilbage til det gamle og sige: »Vi har prøvet noget nyt.«

Dyrt at leve, siger vi ofte, men det er også dyrt at vedligeholde. I efterårsferien fik vi tapetseret i lærerværelse og spisesal. I sidstnævnte også lagt nyt gulv med nyt underlag. Gulvbelægningen skulle nu kunne vare i *mange år*. Hele den gamle bygning kostede i 1923 74.000 kr. Ovennævnte reparation 22.000 kr.

December måned er som altid på en skole en særlig måned. Den byder på en stemning, der skal opleves. Adventslys og -kranse, julepynt. Højskolen har forældredag. Familien Juhl arrangerer »nissefest« og Luciaoptrin. Vi skal på juletur til Holstebro, hvor der sluttes af med en julefilm. Og så er der selve julefesten. Jo, en travl – men god måned.

December måned er også spændingens måned på andre områder. Hvor mange henvendelser får vi om *Højskolen*, og hvor mange indmelder sig? Det kan godt holde én vågen i en mørk vintermåned. Hvis I vil hjælpe til, kan nyt program tilsendes. *Tak.*

Ths. M.

Nørre Nissum Højskole

indbyder igen til

VINTERKURSUS

28. januar-3. februar 1978

4.-10. februar 1978

Motto:

I dem vor fortid leved, af dem vor fremtid gror.

Lørdag:

15,00 præcis: Kaffe.

15,45 Velkomst ved Ths. Mogensen.

16,00 Ærkebiskop Eskild af Lund og hans samtid I (11. årh.) ved Arne Rasmussen.

20,00 »Det var en lørdag aften«.

Festligt program.

Søndag:

10,00 Højmesse i Nr. Nissum sognekirke.

14,15 Grundtvig I. Dimisprædiken – »Dejlig er den himmel blå« ved Otto Grønbæk.

16,00 Forfatteren Thomas Olesen Løkken ved Poul Jeppesen.

20,00 Underholdning ved lærerne.

Mandag:

9,30 Bibeltime ved pastor Ingv. Godtkjær, Møborg.

10,45 Fra papyrusrulle til testamente ved pastor Ingv. Godtkjær, Møborg.

14,15 Idé og debat I. I. P. Jacobsens roman »Niels Lyhne« ved Erling Agergaard.

16,00 P. Chr. Asbjørnsen. Manden og hans livsværk ved fru Marie Kvåle, Norge.

20,00 Familien Grønbæk med flere underholder.

Tirsdag:

9,30 Bibeltime ved forstander A. Kristensen, Struer.

10,45

13,00 Fælles udflugt (hvis vejret tillader det): Omkring ved Limfjorden.

20,00 Familien Juhl underholder.

Onsdag:

9,30 Bibeltime ved provst E. Mej Dahl, Struer.

10,45 Idé og debat II. Martin A. Hansens roman »Løgneren« ved Erling Agergaard.

HØJSKOLEKURSUS

begynder 4. januar 1978

Alle interesserede kan få tilsendt nyt program
Arbejdsløse kan få deres understøttelse under ophold
Arbejdsløse, der ikke er i fagforening, kan søge ekstra støtte
Alle kan søge statsstøtte til et højskoleophold
Alle, der kan afse tid til et højskoleophold, er velkomne

VINTERKURSUS

afholdes i følgende uger:

28. januar til 3. februar 1978

4. februar til 10. februar 1978

Udførligt program sendes til alle interesserede
Alle aldersgrupper er velkomne

EFTERSKOLEN

Skoleåret 1980-81

Pr. januar 1978 modtager vi – så længe der er plads –
indmeldelse til ovennævnte skoleår

Alle gamle elever, der ønsker deres børn som elever her,
bedes bemærke dette

14,00 Friertermiddag – eller »Familieliv« belyst
ved emner i litteraturen ved Ths. Mogensen.

16,00 Hans Nielsen Hauge ved Poul Jeppesen.
20,00 Filmen om Hans Nielsen Hauge.

Torsdag:

9,30: Bibeltime ved provst Madsen, Lemvig.
10,45 Ærkebiskop Eskild af Lund II ved Arne
Rasmussen.

14,15 En sønderjysk præsteskikkelse ved pa-
stor Hans Madsen, Kegnæs.

16,00 Grundtvig II. De levendes land ved Otto
Grønbæk.

20,00 Kursisterne underholder.

Fredag:

9,30 Bibeltime ved pastor Madsen, Kegnæs.
10,30 Kaffe og afslutning.

Prisen er 310,- kr. pr. deltager. Denne betaling
gælder for ophold, mad, undervisning, udflugt
m. m.

Udgivet af Nr. Nissum Højskoles Elev- og Venne-
forening. - Redigeret af forstander Ths. Mogensen

CHRISTENSENS BOUTRYKKERI STRUER 29662

50 HR J KRISTENSEN
STATENS PÆD STUDIESAMLING
LEERSØ PARK ALLE 101
2100 KM Ø